Sprawozdanie 5

Aleksander Głowacki

19.01.2023

Spis Treści

1	Opis problemu	1
2	Struktura Danych	1
3	Eliminacja Gaussa	3
4	Eliminacja Gaussa z częsciowym wyborem	4
5	Rozwiązywanie układu po wykonaniu eliminacji Gaussa	5
6	Eksperymenty	5

1 Opis problemu

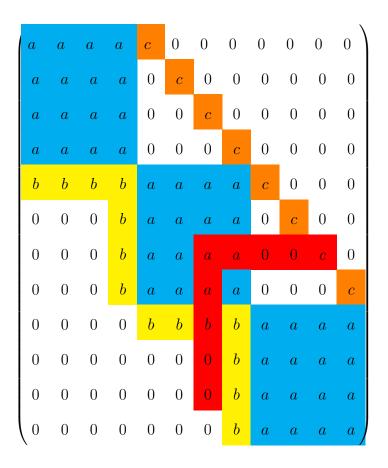
Rozwiązanie ukladu równań liniowych postaci:

$$Ax = b$$

dla zadanej macierzy A o charakterystycznej blokowej strukturze i zadanego wektora b.

2 Struktura Danych

Zadana macierzA po rozpisaniu na wiersze jest następującej postaci ($n=12, l=4)\colon$

Dane przechowuję w Sparse Arrayu. Ma on pewną wadę - problem z dostępem do niezainicjalizowanych pól. Gdy czytam plik wejściowy, w strukturę wpisuję tylko przeczytane dane. Algorytm eliminacji gaussa został zoptymalizowany pod strukturę macierzy, gdzie dane w rzędach i kolumnach są ograniczone do stałej długości 2*l+1 w skrajnym przypadku. Jendak na tej długości zdarzają się puste miejsca, niezainicjowane. Dlatego muszę je dotatkowo wypełnić zerami. Na macierzy oznaczylem kolorem czerwonym jeden z przebiegów zewnętrznej pętli for. Algorytm jest opisany w dalszej sekcji.

3 Eliminacja Gaussa

Algorytm eliminacji Gaussa w podstawowej formie wygląda następujaco

$$\begin{aligned} &\text{for } \mathbf{k} \leftarrow 1 \text{ to n-1 do} \\ &\text{for } \mathbf{i} \leftarrow \mathbf{k+1 to n do} \\ &I_{ik}^{(k)} \leftarrow a_{ik}^{(k)}/a_{kk}^{(k)} \\ &\text{for } \mathbf{j} \leftarrow \mathbf{k+1 to n do} \\ &a_{ij}^{(k+1)} \leftarrow a_{ij}^{(k)} - I_{ik}a_{kj}^{(k)} \\ &\text{end for} \\ &b_i^{(k+1)} \leftarrow b_i^{(k)} - I_{ik}b_k^{(k)} \\ &\text{end for} \end{aligned}$$

end for

gdzie $a_{ik}^{(k)}$ jest elementem o indeksach i,k po k-tym kroku, I_{ik} jest mnożnikiem rzędu $i\le k-tym$ kroku.

Zauważmy, że w każdym kroku do wyzerowania mamy tylko elementy macierzy A_k których jest nie więcej niż l-1 oraz elementy macierzy B_k których jest nie więcej niż 1. Wyjątkiem jest co l-ta kolumna, gdzie na macierz A_k przypada brak elementów do zerowania, zaś na macierz B_k - l elementów pod przekątną macierzy głównej. W związku z czym druga pętla wystarczy, że będzie się wykonywać l razy.

Podobnie, zauważmy że w każdym rzędzie, licząc od przekątnej, mamy conajwyżej l+1 elementów: najwięcej mamy w pierwszym i ostatnim rzędzie k-tych podmacierzy, w pierwszym mamy $l\le B_k$, $l\le A_k$ oraz $1\le C_k$ a w ostatnim mamy $1\le B_k$, $l\le A_k$ oraz $l\le C_k$. Trzecia pętla może być wówczas wykonywana l+1 razy.

Zmodyfukujmy algorytm następująco:

for
$$\mathbf{k} \leftarrow 1$$
 to n-1 do
$$\mathbf{for} \ \mathbf{i} \leftarrow \mathbf{k} + 1 \ \mathbf{to} \ min(k+l,n) \ \mathbf{do}$$

$$I_{ik}^{(k)} \leftarrow a_{ik}^{(k)}/a_{kk}^{(k)}$$
 for $\mathbf{j} \leftarrow \mathbf{k} + 1 \ \mathbf{to} \ min(k+1+l, \, \mathbf{n}) \ \mathbf{do}$
$$a_{ij}^{(k+1)} \leftarrow a_{ij}^{(k)} - I_{ik} a_{kj}^{(k)}$$
 end for
$$b_i^{(k+1)} \leftarrow b_i^{(k)} - I_{ik} b_k^{(k)}$$
 end for end for

do elementów a_{ik} dostajemy się w czasie stałym, przy użyciu funkcji pomocniczych, więc złożoność algorytmu jest $\Theta(n \cdot l^2)$. Spodziewamy się, że l jest małe i traktując to jako stałą otrzymujemy złożoność $\Theta(n)$

4 Eliminacja Gaussa z częsciowym wyborem

Przypomnę, że częściowy wybór w k-tym kroku polega na znalezieniu elementu takiego, że $|a_{pk}^{(k)}|=\max_{k\leq i\leq n}|a_{ik}^{(k)}|$ a następnie przestawieniu wiersza p z k-tym w macierzy i wektorze prawych stron.

Ze względu na postać naszej macierzy wystarczy sprawdzić l elementów, ponieważ reszta jest zerowa (o czym mówiłem wcześniej), tzn. znaleść element taki, że $|a_{pk}^{(k)}| = \max_{k \leq i \leq k+l} |a_{ik}^{(k)}|$ a następnie dokonać przestawień. Wybór jest $\Theta(l)$, a przestawienia są $\Theta(1)$ ponieważ dokonujemy przestawień w tablicy. Ponieważ l jest stała to wybór elementu głównego nie wpływa na złożoność algorytmu.

5 Rozwiązywanie układu po wykonaniu eliminacji Gaussa

Gdy mamy już macierz trójkątną przekształconą po eliminacji Gaussa, układ równań rozwiązujemy w następujący sposób dla dowolnej macierzy

$$x_n = \frac{b_n}{u_{nn}}$$

$$x_k = \frac{b_k - \sum_{j=k+1}^n u_{kj} x_j}{u_{kk}}$$

gdzie x_k jest k-tym elementem wektora rozwiązań, b_k jest k-tym elementem wektora prawych stron oraz u_{ik} jest elementem macierzy o indeksach i, k.

Dla naszej specyficznej postaci macierzy wystarczy zsumować tyle elementów ile możemy mieć maksymalnie w rzędzie, czyli $2 \cdot l + 1$, tzn

$$x_k = \frac{b_k - \sum_{j=k+1}^{\min(k+2+2l,n)} u_{kj} x_j}{u_{kk}}$$

Ponieważ obliczamy nskładowych x, to złożoność jest $\Theta(n\cdot l)=\Theta(n)$ jeśli l jest stałą.

6 Eksperymenty

Algorytmy przetestowano przy użyciu macierzy testowych podanych na stronie. Każdą z nich pomnożono przez wektor jedynek i wynikowy wektor użyto jako wektor prawych stron. Rozwiazano równanie wszystkimi metodami. W tabeli przedstawiono moduły różnic między rozwiązaniem otrzymanym a rzeczywistym. Jak widać, algorytm z wwykorzystaniem pivota jest

skuteczniejszy - prowadzi do mniejszych błędów.

	Gauss	GaussP
16	2.891003327845126e-15	4.666662269401757e-16
10000	2.959372701170333e-14	4.047989523512954e-16
50000	7.581797020478161e-14	4.1262156468807015e-16
100000	5.137266118617371e-13	4.950949311391626e-16
300000	8.999759241982931e-14	3.977397923826499e-16
500000	7.583582056241379e-14	3.9715730002224353e-16